

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [sk](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

slovacă

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi.

Swipe to change

Notificarea sau comunicarea documentelor: transmiterea oficială a documentelor

Slovakia

1 Ce înseamnă conceptul juridic de „comunicare sau notificare a actelor judiciare” în termeni practici? De ce există norme specifice privind „comunicarea sau notificarea actelor judiciare”?*Comunicarea sau notificarea documentelor*

Potrivit interpretării practicii judiciare, „comunicarea sau notificarea documentelor” este înțeleasă drept o etapă procedurală întreprinsă de o instanță pentru a notifica o parte la o procedură, sau o terță parte a cărei cooperare este necesară în procedură, cu privire la desfășurarea respectivei proceduri judiciare. Informarea deplină și eficientă a părților cu privire la evoluția procedurilor este o condiție prealabilă esențială pentru buna desfășurare și încheiere a procedurilor judiciare; o instanță nu poate acționa și lua decizii decât dacă părților li s-au pus la dispoziție toate documentele a căror primire și cunoaștere reprezintă o condiție prealabilă pentru următoarea etapă procedurală, pentru aplicarea unor reparații, pentru excepții de procedură sau pentru protecție, precum și alte acte care sunt admisibile numai în termenul prevăzut de lege sau de instanță. În special comunicarea sau notificarea de hotărâri judecătorești pe fond este o condiție prealabilă esențială pentru închiderea cazului cu caracter definitiv și pentru forța executorie a hotărârii instanței. Este important de înțeles faptul că la articolul 45 și următoarele din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă (*Zákon č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok*), se definesc doar aspectele procedurale ale comunicării sau notificării actelor (judiciare); comunicarea sau notificarea unui act de drept material, și anume, care include o exprimare a voinței sub forma unui document, este reglementată de articolul 45 din Legea nr. 40/1964, Codul civil (*Zákon č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník*). Există o diferență semnificativă între comunicarea sau notificarea efectuată în temeiul regulamentelor de fond și al celor de procedură, în special în ceea ce privește efectul comunicării sau al notificării, finalizarea procesului de comunicare sau notificare și inițierea consecințelor juridice.

Existența normelor specifice pentru comunicarea sau notificarea documentelor

Scopul normelor specifice prevăzute de Codul de procedură civilă pentru comunicarea sau notificarea documentelor reprezintă o încercare din partea legiuitorului de a susține principiul egalității armelor și sistemul procedurilor contradictorii în procedurile judiciare. Nicio persoană nu poate fi dezavantajată într-o procedură judiciară și fiecare parte trebuie să fie informată în egală măsură cu privire la evoluția procedurii judiciare. Părțile trebuie să aibă posibilitatea de a oferi cooperarea necesară în cursul procedurii și de a se familiariza cu declarațiile și elementele de probă ale celeilalte părți, cu orice acte de procedură ale instanței referitoare la procedură, precum și cu fondul cauzei. Principiul egalității armelor și sistemul procedurilor contradictorii în cadrul procedurii constituie elemente esențiale și definitorii ale dreptului la un proces echitabil, care în Republica Slovacă constituie un drept constituțional [articolele 46-48 din Constituție (*Ústava Slovenskej republiky*)], în temeiul articolului 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

2 Care acte judiciare trebuie comunicate sau notificate în mod oficial

În general, toate comunicările sau notificările efectuate în conformitate cu Codul de procedură civilă pot fi considerate comunicări sau notificări oficiale, și anume: (1) comunicarea sau notificarea ordinară (articolul 46), (2) comunicarea sau notificarea personală (articolul 47) și (3) comunicarea sau notificarea prin afișarea unui anunț la un avizier al instanței (articolul 47a). Într-un sens restrâns, comunicarea sau notificarea oficială se referă numai la comunicarea sau notificarea personală de acte judiciare.

O instanță recurge la procedura prevăzută pentru comunicarea sau notificarea ordinară în cazul actelor pentru care legea nu prevede comunicarea sau notificarea personală.

Instanța aplică metoda calificată pentru comunicare sau notificare (și anume, comunicarea sau notificarea personală), dacă aceasta este impusă de dispozițiile relevante din Codul de procedură civilă sau dacă, având în vedere circumstanțele specifice, judecătorul dispune aplicarea acestei metode - un exemplu tipic ar fi o citație scrisă pentru prezentare la o audiere, caz în care legea nu prevede obligativitatea comunicării sau a notificării personale, dar judecătorul dispune, în general, aplicarea acestei forme de comunicare sau notificare. Prin lege, comunicarea sau notificarea personală se utilizează pentru: a informa cu privire la posibilitatea de a se solicita comunicarea sau notificarea documentelor la o adresă alternativă [articolul 49 alineatul (5)], o cerere de începere a procedurii împreună cu anexele sale [articolul 79 alineatul (4), articolul 114 alineatul (2)], un ordin privind inițierea procedurilor din oficiu de către instanță [(articolul 81 alineatul (3)), o acțiune de modificare [articolul 95 alineatul (1)], un ordin privind obligația părâtului de a prezenta observații cu privire la acțiune [(articolul 114 alineatul (4)), o hotărâre judecătorească [articolul 158 alineatul (2)], o somație de plată adresată părâtului [(articolul 173 alineatul (1)), o somație europeană de plată adresată părâtului [(articolul 174a alineatul (2)), un ordin de conformare adresat părâtului [(articolul 174b alineatul (4), articolul 173], o somație de plată a unei facturi sau a unui bilet la ordin (CEC) adresată părâtului (articolul 175 alineatul (1)), anumite tipuri de ordine pentru procedurile succesoriale [articolul 175a alineatul (3)], informații privind consecințele renunțării la o moștenire [articolul 175i alineatul (2)], un ordin în cadrul procedurii privind păstrarea în condiții de siguranță [articolul 185a alineatul (3)], un ordin în cadrul procedurii privind răscumpărarea instrumentelor [articolul 185j alineatul (2)], un ordin de executare a unei hotărâri prin poprirea câștigurilor [articolul 282 alineatul (2), articolul 294 alineatul (3)], un ordin de executare a unei hotărâri prin dispunerea plății dintr-un cont bancar și notificarea asupra caracterului definitiv al ordinului adresat băncii [articolele 306, 307 alineatul (1)] și un ordin de executare a unei hotărâri prin emiterea unui ordin privind datoriile către terțe părți [articolul 313 alineatul (2)].

Instanța recurge la o comunicare sau notificare prin afișarea unui anunț la avizierul său în cazul în care legea prevede acest lucru, iar instanța nu cunoaște părțile la procedură sau adresa acestora.

3 Cine este responsabil de comunicarea sau notificarea unui act judiciar?

Autoritatea responsabilă de comunicarea sau notificarea actelor judiciare este instanța, care comunică sau notifică în principal documente judiciare ea însăși (fie direct, în cadrul unei audieri, fie prin intermediul executorilor judecătorești) sau prin poștă. Cu toate acestea, legea permite, de asemenea, instanței să comunice sau să notifice documente prin intermediul unui executor judecătorec, al unei autorități municipale, al departamentului competent al poliției (*Polícajný zbor*), iar în cazurile prevăzute de regulamentul în cauză, al Ministerului Justiției din Republica Slovacă (*Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky*) (pentru persoanele care beneficiază de privilegii și imunități diplomatice, sau alte persoane care se află la domiciliul acestor persoane sau cărora li

se notifică sau comunică documente în clădiri sau spații protejate de imunitatea diplomatică; se apelează la minister și pentru notificarea sau comunicarea actelor în alte țări, cu excepția cazului în care există o convenție internațională, un tratat bilateral privind asistența judiciară sau un Regulament al Consiliului (CE) care prevede un alt regim juridic).

Comunicarea sau notificarea către persoane care execută pedepse cu închisoarea sau au fost plasate în detenție este efectuată de către instituțiile penale și penitenciare în care acestea au fost plasate. Comunicarea sau notificarea către persoane din instituții de protecție și îngrijire medicală și către persoanele plasate în centre medicale este efectuată de către conducerea unității medicale relevante; aceeași procedură se aplică *mutatis mutandis* pentru persoanele care locuiesc în cămine pentru tineri și în alte unități colective pentru tineri. Comunicarea sau notificarea documentelor către membrii forțelor armate ale Republicii Slovacă care îndeplinesc serviciul extraordinar, precum și către militarii profesioniști care îndeplinesc serviciul de stat, poate fi efectuată de către comandanții acestora. Comunicarea sau notificarea documentelor către membrii forțelor armate care nu sunt cazați în clădiri deținute de forțele armate este efectuată în mod direct.

4 Informații legate de adresa destinatarului

4.1 În temeiul Regulamentului (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială, în cazul în care destinatarul nu mai locuiește la adresa cunoscută de autoritatea solicitantă, autoritatea solicitată din acest stat membru încearcă, din proprie inițiativă, să determine locul în care se găsește destinatarul actelor judiciare care trebuie notificate sau comunicate?

În astfel de cazuri, instanțele slovacă încearcă întotdeauna în mod activ să afle detalii despre locația actuală a destinatarului, în principal prin consultarea Registrului de evidență a populației din Republica Slovacă (*Register obyvateľov Slovenskej republiky*), care este conectat electronic la sistemele informatice ale instanțelor. Curtea poate afla imediat locul de reședință permanentă sau temporară menționat în acest registru (dacă o astfel de adresă există). Agenția de asigurări sociale (*Sociálna poisťovňa*) cooperează, de asemenea, pe cale electronică cu instanțele slovacă prin intermediul grefei, iar o instanță poate solicita anumite informații aflate în evidența Agenției de asigurări sociale, în special adresa unei părți la procedură, astfel cum este înregistrată de Agenția de asigurări sociale și numele angajatorului actual sau anterior al părții (prin intermediul căruia se poate stabili, în unele cazuri, locația actuală a părții, sau se poate notifica sau comunica un act direct la locul de muncă dacă circumstanțele cauzei permit acest lucru). În cazul în care este autorizată în mod expres prin lege, o instanță poate solicita cooperarea autorităților municipale, a autorităților locale din administrația statului, a poliției și a altor autorități publice, precum și a persoanelor juridice și fizice care dețin licențe de funcționare pentru a afla adresa actuală a unei părți (destinatarul). Dacă este posibil, instanța întrebă și alte persoane (de exemplu, rude) care ar putea cunoaște adresa destinatarului.

4.2 În acest stat membru, autoritățile judiciare străine și/sau părțile la procedurile judiciare au acces la registre sau servicii care să le permită să afle adresa actuală a persoanei în cauză? Dacă da, ce registre sau servicii sunt disponibile și ce procedură trebuie urmată? Ce taxă, dacă este cazul, trebuie plătită?

După cum s-a menționat mai sus, prin greua instanței, instanțele slovacă au acces direct la datele incluse în Registrul de evidență a populației al Republicii Slovacă. Părțile la procedurile judiciare au posibilitatea de a solicita date din Registrul de evidență a populației din Republica Slovacă (emiterea confirmării sau notificării scrise cu privire la locația unei persoane) pentru o taxă administrativă de cinci euro.

4.3 Cum tratează autoritățile din acest stat membru o solicitare trimisă în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului din 28 mai 2001 privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială și care vizează găsirea adresei actuale a unei persoane?

Conform informațiilor de care dispune Ministerul Justiției din Republica Slovacă, instanțele slovacă acceptă, în general, astfel de solicitări și să ia măsuri pentru a afla adresa actuală a unei persoane și, astfel, a da curs cererii. În acest scop, ele aplică procedurile descrise la punctele anterioare.

5 În practică, care este modalitatea obișnuită de comunicare sau notificare a actului judiciar? Există metode alternative la care se poate recurge (altele decât notificările sau comunicările indirecte menționate la punctul 7 de mai jos)?

Astfel cum s-a arătat la punctul 3, o instanță notifică sau comunică, în principal, acte ea însăși sau prin poștă, însă legislația permite totodată unei instanțe să notifice sau să comunice acte prin intermediul unui executor judecătoresc, al unei autorități municipale, al departamentului competent al forțelor de poliție sau al Ministerului Justiției. Notificarea sau comunicarea actelor către persoane aflate în unități colective poate fi efectuată de către unitățile respective, iar notificarea sau comunicarea de către comandanți este folosită în cazul membrilor forțelor armate și al militarilor de carieră.

O instanță decide cu privire la procedura de notificare sau comunicare a actelor în funcție de tipul actului și dacă se cunoaște destinatarul și locația destinatarului. În această privință, Codul de procedură civilă face distincție între notificarea sau comunicarea ordinară, notificarea sau comunicarea personală și notificarea sau comunicarea prin fixarea acestor informații pe avizierul instanței. Instanțele notifică sau comunică cea mai mare parte a actelor prin poștă, fie prin scrisoare recomandată (notificare sau comunicare ordinară), fie prin scrisoare oficială (notificare sau comunicare personală).

În cadrul notificării sau comunicării ordinare, instanța notifică sau comunică actul la locul de reședință, sediul social (locul de desfășurare a activității), locul de muncă sau în orice loc în care poate fi găsit destinatarul. Astfel cum s-a arătat la punctul 2, instanța recurge la notificarea sau comunicarea personală, dacă această formă de notificare sau comunicare este prevăzută prin lege (de exemplu, pentru o hotărâre judecătorească) sau dispusă de către judecător sau președintele completului de judecată (de regulă, pentru pe o citație etc.).

În cazul notificării sau comunicării actelor prin fixarea unui anunț pe avizier, un act este considerat notificat sau comunicat în a cincisprezecea zi de fixare a anunțului. Codul de procedură civilă obligă o instanță să notifice sau să comunice un act prin fixarea unui anunț pe avizier în procedurile succesoriale în cazul în care acestea implică o cerere adresată creditorilor pentru a-și înregistra creanțele într-un termen fix (articolul 175n) sau un ordin prin care s-a dispus lichidarea unei moșteniri [articolul 175t alineatul (2)] sau în cazul în care proprietatea urmează să fie transmisă într-o altă țară [articolul 175z alineatul (2)], precum și în cadrul procedurilor privind păstrarea în condiții de siguranță dacă acestea implică un ordin prin care se dispune ca obiectul păstrării în condiții de siguranță să fie returnat statului [articolul 185g alineatul (1)] și, de asemenea, în cadrul procedurii privind răscurpărarea instrumentelor dacă acestea implică un ordin care cuprinde o citație adresată titularului pentru a se înfățișa în instanță și a prezenta instrumentul sau a depune o contestație [punctul 185n alineatul (2)], precum și atunci când o scrisoare care conține o decizie privind o acțiune de emitere a unui ordin provizoriu în temeiul articolului 76 alineatul (1) litera (g) este înapoiată de la adresa dată de una din părțile la procedură, care a fost expulzată dintr-o proprietate în condominiu.

Metode alternative, altele decât comunicările sau notificările indirecte

Codul de procedură civilă stabilește, de asemenea, metode specifice extraordinare pentru comunicarea sau notificarea actelor către persoane fizice, și anume:

1. Comunicarea sau notificarea documentelor prin includerea lor în dosar, conform articolului 48 alineatul (4)

În cazul în care un act nu poate fi notificat sau comunicat către o persoană fizică (care nu este un comerciant unic) la adresa de reședință permanentă sau temporară a acestei persoane, și nu este posibil să se stabilească unde ia în primire persoana respectivă actele în cauză, și nici nu este posibil ca persoana respectivă să fie reprezentată de un tutore numit, instanța decide printr-un ordin ca actele adresate persoanei respective să fie notificate sau comunicate prin introducerea lor în dosarul cauzei; toate motivele enumerate trebuie să fie valabile pe durata procedurii (instanța poate revoca din oficiu ordinul de notificare sau comunicare în dosarul respectiv). Ordinul este afișat pe avizier până la încheierea procedurilor cu caracter definitiv. Notificarea sau comunicarea actelor prin anexarea lor la dosar se consideră a fi efectuată atunci când s-au scurs șapte zile de la întocmirea acestora.

2. Comunicarea sau notificarea documentelor prin depunerea lor în instanță, conform articolului 49 alineatul (3)

O instanță are obligația (de obicei la inițierea procedurii) de a informa o parte la procedură cu privire la opțiunile:

- de a solicita ca documentele să fie notificate sau comunicate la o adresă dintr-o localitate sau oraș din Republica Slovacă, alta decât cea menționată ca fiind adresa de reședință permanentă sau temporară a părții respective;
- de a numi un reprezentant pentru notificarea sau comunicarea actelor;
- de a depune actele în instanță cu efectele unui acțiuni de notificare sau comunicare, în cazul în care o notificare sau comunicare personală este înapoiată ca nefiind livrată de la locul desemnat de către parte pentru notificare sau comunicare, sau de la locul de reședință al părții respective, astfel cum este menționat în Registrul de evidență a populației din Republica Slovacă, sau de la reprezentantul ales pentru notificare sau comunicare.

Dacă în urma notificării sau comunicării legale a acestor informații (notificarea sau comunicarea indirectă este interzisă; informațiile scrise trebuie să fie notificate sau comunicate personal), o notificare sau comunicare personală este înapoiată ca nefiind livrată de la locul desemnat sau de la reprezentantul numit, instanța poate depune toate actele ulterioare în instanță cu efecte de notificare sau comunicare, cu excepția documentelor a căror notificare sau comunicare indirectă este interzisă. Pentru a proteja o astfel de parte, legea prevede ca instanța să trimită părții un duplicat al fiecărei acțiuni împreună cu notificarea că actul se consideră a fi notificat sau comunicat prin depunerea sa în instanță, având efectul notificării sau al comunicării în a șaptea zi după ce acesta a fost trimis. Se poate recurge la această procedură și dacă o notificare sau comunicare personală este înapoiată de la locul de reședință permanentă sau temporară, conform mențiunii din Registrul de evidență a populației din Republica Slovacă; cu toate acestea, în practică, se recurge rareori la această procedură, având în vedere riscul de a priva partea de posibilitatea de a-și prezenta apărarea în instanță - prin această metodă de notificare sau comunicare, problema dacă partea locuiește la sau folosește adresa respectivă pentru notificare sau comunicare nu prezintă nicio relevanță juridică și, prin urmare, atunci când se utilizează această metodă de notificare sau comunicare, se poate pune problema dacă, în interesul protejării dreptului părții de a fi informată cu privire la evoluția procedurii, nu ar fi mai adecvat, în cazul în care o acțiune de notificare sau comunicare este înapoiată, să se recurgă la instituția notificării sau comunicării indirecte (pentru care este relevantă problema dacă destinatarul locuiește la sau folosește adresa pentru notificare sau comunicare). În general, această instituție a notificării sau comunicării este aplicabilă în cazul persoanelor fizice care nu sunt comercianți unici; acestea nu pot fi persoane care execută o pedeapsă cu închisoarea sau se află în detenție, ori persoane plasate în unități pentru îngrijire și protecție în sistem instituționalizat. De asemenea, aceasta este interzisă și în cazul persoanelor care beneficiază de privilegiu și imunități diplomatice, sau al altor persoane care se află la locul de reședință al acestor persoane ori al persoanelor cărora li se notifică sau comunică acte într-un imobil sau spațiu protejat de imunitate diplomatică.

6 Este permisă, în cadrul unei proceduri civile, notificarea sau comunicarea pe cale electronică a actelor (notificarea sau comunicarea actelor judiciare sau extrajudiciare prin mijloace de comunicare electronică la distanță, de exemplu, prin e-mail, prin aplicații internet securizate, prin fax, prin SMS etc.)? Dacă da, pentru ce categorii de proceduri este prevăzută această metodă? Există restricții în ceea ce privește disponibilitatea/accesul la această metodă de notificare sau comunicare a actelor judiciare în funcție de destinatar (practician în domeniul dreptului, persoană juridică, societate comercială sau un alt actor economic etc.)?

O instanță poate notifica sau comunica acte și pe cale electronică, dacă se solicită acest lucru de către o parte, aceasta având obligația de a anunța instanța cu privire la adresa de trimitere a actelor pe cale electronică. Un act este considerat a fi notificat sau comunicat în cea de a cincea zi după livrare, chiar dacă destinatarul nu l-a citit. O astfel de notificare sau comunicare este interzisă în cazul hotărârilor judecătorești, al citațiilor, al avizelor privind cereri și al citațiilor pentru martori, precum și în cazul documentelor care sunt notificate sau comunicate personal. Această metodă nu este restricționată, așadar, de tipul procedurii sau de identitatea destinatarului, ci de tipul actului notificat sau comunicat.

De asemenea, legea permite părților să depună acte în instanță pe cale electronică, sub garanția unei semnături electronice (Legea nr. 215/2002 privind semnătura electronică, de modificare a anumitor acte legislative, modificată) care identifică în mod fiabil persoana care a creat această semnătură electronică garantată. Există o taxă pentru această metodă de notificare sau comunicare a actelor în instanță de către părți în cadrul procedurilor (0,10 EUR pentru fiecare pagină, cel puțin zece euro pentru o acțiune de inițiere a procedurii cu anexe și cel puțin trei euro pentru alte acte depuse cu anexe).

7 Notificări sau comunicări „indirecte”

7.1 Permite legislația acestui stat membru utilizarea altor metode de notificare sau comunicare în cazul în care nu a fost posibilă notificarea sau comunicarea actelor judiciare către destinatar (de exemplu, notificarea la adresa personală, la executorul judecătoresc, prin intermediul serviciilor de curierat sau prin afișare)?

Așa cum s-a menționat la punctul 5, instanța recurge la o notificare sau comunicare prin fixarea unui anunț pe avizierul său în cazul în care legea prevede acest lucru, iar instanța nu cunoaște părțile la procedură sau locația acestora. În acest caz, documentul este notificat sau comunicat în a cincisprezecea zi de la fixarea anunțului pe avizier.

Comunicarea sau notificarea indirectă în cazul documentelor comunicate sau notificate în regim ordinar

În cazul în care destinatarul nu poate fi găsit la locul său de reședință, sediul social (locul de desfășurare a activității), la locul de muncă sau în alt loc, în pofida faptului că locuiește la sau folosește adresa respectivă pentru notificare sau comunicare, actul poate fi notificat sau comunicat unui alt adult care locuiește în același apartament sau aceeași casă, ori este angajat la același loc de muncă, cu condiția ca această persoană să fie dispusă să transmită documentul și să nu aibă niciun conflict de interese în ceea ce privește documentul. În cazul în care documentul nu poate fi notificat sau comunicat în acest mod, acesta este depus la oficiul poștal sau la autoritatea municipală, iar destinatarul este invitat în mod corepsunzător să ridice actul. Documentul este considerat notificat sau comunicat la data înapoierii acestuia în instanță, chiar dacă destinatarul nu a luat act de acest lucru.

Comunicarea sau notificarea indirectă în cazul documentelor comunicate sau notificate personal

Un act destinat notificării sau comunicării personale nu poate fi comunicat sau notificat unei alte persoane în scopul transmiterii acestuia destinatarului. În cazul în care destinatarul actului nu a putut fi găsit în pofida faptului că locuiește la sau utilizează adresa respectivă pentru notificare sau comunicare, agentul procedural notifică destinatarul în mod corespunzător că acesta va reveni pentru a notifica sau comunica actul la o dată și oră specificate în notificare. În cazul în care această nouă încercare de notificare sau comunicare a actului este, de asemenea, fără rezultat, agentul procedural depune actul la oficiul poștal sau la autoritatea municipală și anunță destinatarul în mod corespunzător cu privire la acest lucru. Dacă destinatarul nu ridică actul notificat sau comunicat depus, acesta este considerat notificat sau comunicat la data înapoierii acestuia în instanță, chiar dacă destinatarul nu a luat act de acest lucru.

O condiție prealabilă pentru notificarea sau comunicarea indirectă efectivă este faptul că destinatarul trebuie să locuiască la sau să utilizeze adresa pentru notificare sau comunicare; aceasta trebuie să fie înțeleasă ca o situație care permite destinatarului să ia în primire documentul notificat sau comunicat de îndată ce s-a efectuat notificarea sau comunicarea indirectă. Destinatarul nu poate fi considerat ca locuind la sau folosind adresa pentru notificare sau comunicare în cazul absenței pe termen lung de la adresa de notificare sau comunicare, sau chiar al locuirii temporare, pe termen scurt, în afara locului de reședință, de exemplu, vacanțe, călătorii de afaceri etc.

Codul de procedură civilă prevede un regim juridic specific pentru notificarea sau comunicarea actelor către persoane juridice și fizice care sunt comercianți unici și care poartă răspunderea strictă pentru adresa înregistrată într-un registru special: în acest caz, este cu totul irelevant dacă destinatarul locuiește la

sau folosește adresa de notificare sau comunicare la data notificării sau comunicării. În cazul în care un act nu poate fi notificat sau comunicat unei persoane juridice la adresa menționată ca fiind sediul social al persoanei juridice în Registrul comerțului (*Obchodný register*) sau un alt registru în care persoana respectivă este inclusă, și instanța nu cunoaște nici o altă adresă, actul este considerat notificat sau comunicat la trei zile după data la care actul care nu a putut fi notificat sau comunicat a fost înapoiat instanței, chiar dacă destinatarul nu a luat act de acest lucru. Instanța aplică același regim juridic în cazul persoanelor fizice care sunt comercianți unici și cărora li se notifică sau comunică acte la adresa înregistrată ca fiind locul de desfășurare a activității în Registrul comerțului sau un alt registru (de cele mai multe ori, Registrul comerțului, *Živnostenský register*) în care acestea sunt înscrise.

7.2 În cazul în care se aplică alte metode, în ce moment se consideră că au fost notificate sau comunicate actele judiciare?

A se vedea răspunsurile la întrebările 7.1 și 5 - metode alternative de notificare sau comunicare

7.3 În cazul în care o altă metodă de notificare sau comunicare este depunerea actelor judiciare într-un anumit loc (de exemplu, la un oficiu poștal), cum este informat destinatarul cu privire la faptul că actele au fost depuse în acest mod?

Agentul procedural îl informează pe destinatar cu privire la faptul că actul notificat sau comunicat a fost depus la oficiul poștal sau la autoritatea municipală, lăsând o notificare scrisă în cutia poștală (de la domiciliu) a destinatarului.

7.4 În cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea actelor judiciare, care sunt consecințele? Se consideră că actele au fost efectiv notificate sau comunicate dacă refuzul nu era legitim?

În cazul în care destinatarul refuză să accepte actul fără un motiv valabil, documentul a fost notificat sau comunicat la data la care acceptarea acestuia a fost refuzată; agentul procedural trebuie să informeze destinatarul cu privire la aceasta. În cazul în care actul nu a fost notificat sau comunicat în mod legitim (de exemplu, agentul procedural nu a informat destinatarul cu privire la consecințele refuzului de a accepta actul), aceasta nu are nici un efect juridic.

8 Servicii de curierat din străinătate (articolul 14 din Regulamentul privind comunicarea sau notificarea actelor)

8.1 În cazul în care serviciul de curierat livrează un act trimis din străinătate către un destinatar din acest stat membru, într-o situație în care este necesară o confirmare de primire (articolul 14 din Regulamentul privind comunicarea sau notificarea actelor), serviciul de curierat livrează actul doar destinatarului în persoană sau poate, în conformitate cu normele naționale în materie de livrări poștale, să livreze actul și unei alte persoane de la aceeași adresă?

Dacă este necesară confirmarea de primire, oficiul poștal (*Slovenská pošta, a.s.*, ca furnizor tradițional de servicii poștale) livrează scrisoarea doar dacă destinatarul sau un destinatar autorizat (în cazul în care scrisoarea în cauză nu poate fi predată destinatarului) prezintă dovada identității atunci când ia în primire actul, permite înregistrarea numărului actului de identitate și confirmă primirea. Destinatarii autorizați să preia actele notificate sau comunicate adresate unei persoane fizice sunt soțul/soția destinatarului și persoanele cu vârsta de cel puțin 15 ani care locuiesc împreună cu destinatarul la aceeași adresă și în aceeași casă sau apartament. Cu toate acestea, actele aflate sub regim de notificare sau comunicare personală nu pot fi notificate sau comunicate acestor persoane.

8.2 În conformitate cu normele în materie de livrări poștale din acest stat membru, cum se poate efectua notificarea sau comunicarea actelor din străinătate, în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul nr. 1393/2007 privind comunicarea sau notificarea actelor, dacă la adresa de livrare nu a fost găsit nici destinatarul, nici o altă persoană abilitată să primească livrarea (dacă este posibil, în temeiul normelor naționale în materie de livrări poștale - a se vedea mai sus)?

În acest caz, factorul poștal lasă o notificare scrisă în cutia poștală (de domiciliu) a destinatarului prin care anunță faptul că actul a fost depus la oficiul poștal. Adresantul sau un destinatar autorizat poate lua în primire actul în termen de 18 de zile calendaristice. Acest termen poate fi prelungit la cererea adresantului. În cazul în care actul nu este ridicat în termen, acesta nu mai poate fi livrat, iar serviciul poștal înapoiază expeditorului respectivul act care nu a putut fi livrat.

8.3 Oficiul poștal prevede o anumită perioadă de timp pentru ridicarea actelor înainte de a le trimite înapoi cu mențiunea nelivrat? În cazul unui răspuns afirmativ, în ce mod este informat destinatarul că are corespondență de ridicat de la oficiul poștal?

Termenul este de 18 zile calendaristice și poate fi prelungit la cererea adresantului. Adresantul este informat printr-o notificare scrisă în cutia poștală (de domiciliu) a adresantului.

9 Există vreo dovadă scrisă din care să reiasă că actul judiciar a fost comunicat sau notificat?

Da, o confirmare de primire care, servind drept dovadă a faptului că un act judiciar a fost notificat sau comunicat, este un instrument public. Informațiile din confirmarea de primire sunt considerate a fi adevărate, cu excepția cazului în care există probe care dovedesc contrariul. O parte care contestă exactitatea informațiilor din confirmarea de primire (susținând că nu s-a urmat procedura legală de notificare sau comunicare) este obligată să aducă dovezi pentru ca instanța să decidă cu privire la aceste afirmații. În cazul în care instanța notifică sau comunică un act în cadrul unei audieri, se introduce o mențiune în acest sens în procesul-verbal al ședinței.

10 Ce se întâmplă în situația în care destinatarul nu primește actul sau în situația în care comunicarea sau notificarea este efectuată cu încălcarea legii (de exemplu, actul judiciar este comunicat sau notificat unei persoane terțe)? În aceste condiții se poate totuși considera valabilă comunicarea sau notificarea actului judiciar (de exemplu, se pot remedia încălcările legii) sau trebuie să se facă un nou demers de comunicare sau notificare a actului judiciar?

A se vedea punctele 5, 7.1 și 7.4 pentru opțiunile alternative de notificare sau comunicare. În cazul în care notificarea sau comunicarea unui act este efectuată cu încălcarea legii, este necesară o nouă notificare sau comunicare a actului respectiv. Legislația slovacă nu prevede posibilitatea de validare a unei notificări sau comunicări nule. Orice notificare sau comunicare a actelor judiciare efectuată printr-o altă metodă decât cele legale nu este aplicabilă din punct de vedere legal și nu produce efecte juridice obligatorii.

11 Trebuie să se plătească pentru comunicarea sau notificarea unui act judiciar și, dacă da, care este suma?

Nu există alte taxe pentru notificarea sau comunicarea actelor judiciare, decât în cazurile în care instanța, la cererea unei părți la procedură, notifică sau comunică acte judiciare celeilalte părți apelând la serviciile unui executor judecătoresc numit. Costurile suportate și remunerația executorului judecătoresc sunt suportate de către partea care a solicitat notificarea sau comunicarea prin intermediul executorului judecătoresc și nu poate exista nicio rambursare în funcție de rezultatul procedurilor. Costurile asociate notificării sau comunicării include o sumă forfetară de 6,64 EUR pentru fiecare act judiciar notificat sau comunicat.

Ultima actualizare: 14/01/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.